

Status arbeidet med IKP sjø

Status for arbeidet

- Faktagrunnlaget –
 - Vise status og bruk av sjøarealet
 - Verbalt og kart
- Dialog med
 - Sektormyndighetene
 - Næringa
 - Friluft og miljø
- Får inn arealinnspel – frist 1. des
- Kartfesting av alle innspel
 - Startar arbeidet med KU
 - 1. gongshøyring – sommaren/hausten

Status for produksjonsområde 4

- Trafikklyssystemet – rødt - -> redusert produksjon

Vurdering av lakselusindusert villfiskdødelighet per produksjonsområde i 2021

November 2021 - Ekspertgruppen

«2021 var lakselusindusert dødelighet for utvandrende vill laksesmolti PO3 og PO4 mest sannsynlig over 30 %, definert som høy påvirkning.

Ekspertgruppen er samstemt i sine konklusjoner.»

HI – smitte av lakselus i PO4

Utredningar/signal som kjem

Nærings- og fiskeridepartementet

Strategi

Et hav av muligheter

– regjeringens havbruksstrategi

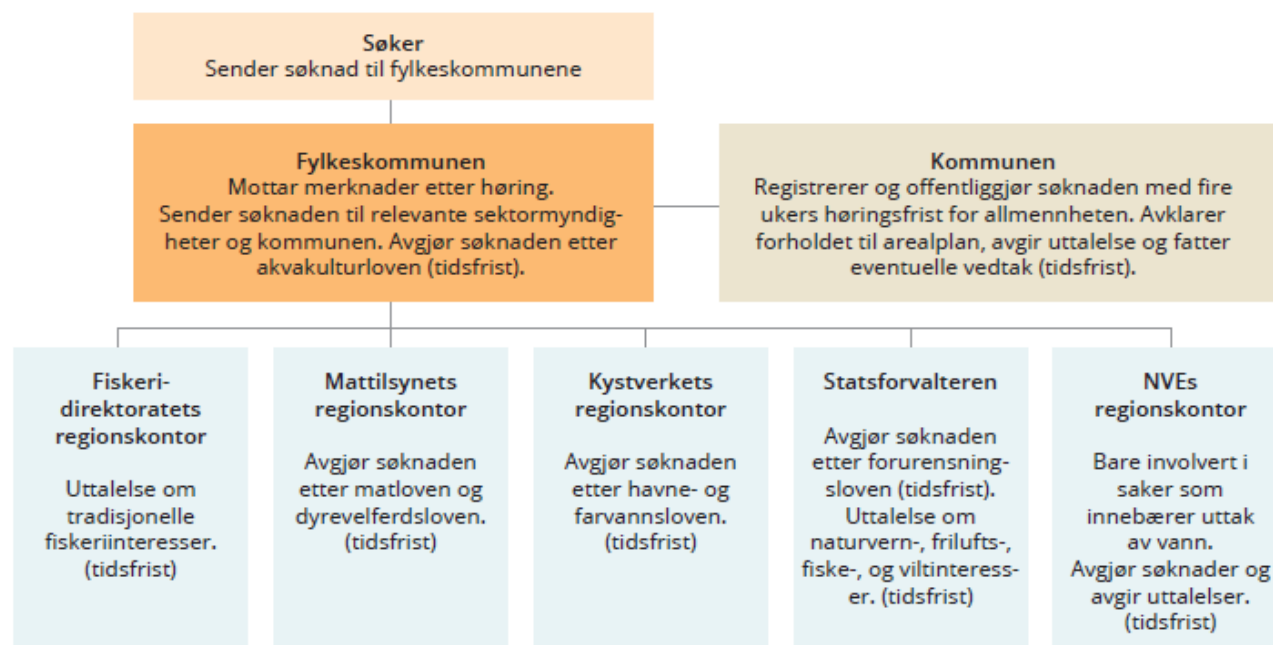
**Regjeringen har som mål å
auke veksten i
havbruksnæringen innenfor
bærekraftige rammer.**

Kap 4.1 - søknadsprosess

Boks 4.1

Søknadsprosess for drift av akvakultur

Fylkeskommunen behandler som koordinerende myndighet søknader om klarering av akvakulturlokalitet. Kommunen registrerer og offentliggjør søknaden med en fire ukers høringsfrist for allmenheten, og avklarer forholdet til kommunens arealplan. I tillegg til dette involveres flere etater som behandler søknaden etter hvert sitt regelverk. Søknadsprosessen er illustrert i figuren nedenfor.

Vil vurdere om denne er optimal!

Figur 4.1 Illustrasjon av søknadsprosessen for drift av akvakultur.

Kap 4.1 og 4.2- søknadsprosess - forskning

Det er et mål at regelverket skal være mest mulig teknologinøytralt, slik at det legger til rette for innovasjon i næringen. I fremtidig regelverk for akvakulturinstallasjonene vil det i større grad bli tatt sikte på å stille funksjonskrav, dvs. resultatet som skal oppnås, fremfor krav om bruken av spesifikke kriterier.

Forslag til ny forskrift om teknisk standard for akvakulturanlegg i sjø, innsjø og vassdrag (NYTEK22) er sendt på høring.⁸ Forslaget stiller i stor utstrekning funksjonskrav, og vil i større grad legge til rette for utvikling og bruk av ny teknologi.

Det pågår en betydelig utvikling av teknologi som åpner for nye produksjonsformer og at nye områder kan tas i bruk. Parallelt er det behov for å utvikle kunnskapsgrunnlaget som gir en bærekraftig produksjon med et godt oppdrettsmiljø for fisken. Det vil kreve stor forskningsinnsats for å sikre dette. Videre kan denne utviklingen utfordre gjeldende regelverk. En mer strategisk bruk av følgeforskning kan være et egnet virkemiddel for å få forståelse for utfordringer som vil kunne komme, og slik styrke muligheten til å løse disse på en god måte.

- Teknologinøytralt? Funksjonskrav
- Ny teknologi – opner nye område?

6.2 Smitteforebygging

- Fiskehelserapporten 2020 peker på flere elementer som muliggjør spredning av smittsomme sykdommer langs hele kysten. Regional anleggstetthet og innbyrdes beliggenhet er av sentral betydning. Tiltak på selskap- snivå har effekt, men smitteforebygging vil trolig gi størst effekt og være mest kostnadseffektivt når alle relevante aktører omfattes av forebyggende tiltak. En lokalitetsstruktur med soner innrettet med tanke på sykdomsforebygging, vil blant annet kunne redusere behovet for behandlinger mot lakselus, som i dag bidrar til betydelige velferdsutfordringer og utgifter. En bedret struktur vil således kunne legge til rette for bærekraftig vekst gjennom en bedring av både helse og velferd. Næringen har i ulik grad gjennomført en slik strukturering (se boks 6.2). Kost-nytteverdien av et slik tiltak bør derfor vurderes i et langsiktig perspektiv. Gitt at nytten vurderes som høyere enn kostnaden, bør forvaltning og kunnskapsstøtte samarbeide med næringen om å finne egnede tiltak for å bidra til bedre struktur og biosikkerhet og for å sørge for at alle aktører blir med og tas hensyn til i utformingen av en slik struktur. Dersom aktørene ikke kan bli enige, bør det vurderes om myndighetene skal ta den endelige avgjørelsen. På sikt kan dette legge til rette for en mer områdemessig vurdering av driftsplaner hos Mattilsynet.

9. Godt og egnet areal

Vekst i havbruksnæringen er en klar ambisjon for fremtiden (se eksempelvis den interdepartementale rapporten «Havbruk til havs» og stortingsmeldingen «Forutsigbar og miljømessig bærekraftig vekst i norsk lakse- og ørretoppdrett», Meld. St. 16 (2014-2015)), hvilket innebærer at havbruksnæringen i fremtiden vil ha behov for betydelig større arealer til bærekraftig sjømatproduksjon.

9.1 Arealtildeling innaskjærs/kystnært

Ved tildeling av sjøareal til oppdrettsvirksomhet er det vanlig å skille mellom avsetning innenfor og utenfor plan- og bygningslovens anvendelsesområde. Plan- og bygningsloven gjelder til én nautisk mil utenfor grunnlinjen. Akvakultur innenfor plan- og bygningslovens område omtales derfor ofte som oppdrett «innaskjærs» eller «kystnært oppdrett».

I kommunens sjø- og kystarealer vil det si at planer etter plan- og bygningsloven skal samordne alle relevante hensyn, veie ulike interesser mot hverandre og gi rammer for fremtidig arealbruk. Dette krever også at kommunen involverer og samarbeider med aktører som for eksempel Kystverket, Fiskeridirektoratet, Mattilsynet, Forsvarsbygg, Sametinget, fylkeskommunen, statsforvalteren, nabokommuner, kommunal havnemyndighet, organisasjoner og allmennheten. Regionale og interkommunale planer er viktige verktøy for å sikre at sjøarealene planlegges på tvers av kommunegrenser. Regjeringen oppfordrer derfor kommunene til å samarbeide om planlegging i sine sjøarealer.

Kommunene kan avsette areal til havbruk og veie dette opp mot miljøhensyn og andre samfunnsinteresser. Det kan i planer differensieres etter type akvakultur. Innenfor plan- og bygningslovens anvendelsesområde er det særlig to spor som avgjør plasseringen av oppdrett. For det første om, og i så fall hvor, kommunen setter av arealer til akvakultur. For det andre er plassering avhengig av at det gis klarering fra fylkeskommunen (lokalitetsklarering).

For å møte regjeringens ambisjoner om vekst i havbruksnæringen, er det også avgjørende at det settes av tilstrekkelig med nye arealer i kystsonen. Ny teknologi og innovative produksjonsmetoder kan gjøre at akvakultur i disse områdene blir mindre konfliktfylt og at områder som frem til nå ikke har vært aktuelle, viser seg egnet. Det er svært viktig at kommunenes arealplanleggere og de statlige innsigelsesmyndighetene tar hensyn til dette i fremtidige prosesser.

Regionale og interkommunale planer er viktige verktøy for å sikre at sjøarealene planlegges på tvers av kommunegrenser. Regjeringen oppfordrer derfor kommunene til å samarbeide om planlegging i sine sjøarealer.

9.1.1 Plan- og bygningsloven sitt system

9.1.1 Plan- og bygningslovens system

Det er regjeringens vurdering at plan- og bygningslovens system for arealavsetning i utgangspunktet fungerer godt. Kommunene ønsker i stor grad å legge til rette for akvakulturvirkosomhet, og målsettingen for fremtiden er å fortsette å stimulere til at kommuner bidrar til miljømessig forsvarlig vekst i akvakulturnæringen ved å stille areal til rådighet.

Det bør imidlertid bli en bedre samordning mellom vurderingen som foretas i kommuneplanens arealdel og vurderinger som hører under akvakulturloven. Dette må gjøres ved at det blir gitt klarere retningslinjer for hvilke vurderinger som hører under hvert spor.

De overordnede miljøvurderingene av plassering og alternativ lokalisering av akvakulturområder bør foretas i kommuneplanen, og de mer detaljerte vurderingene hører under lokalitetsklareringsprosessen. En bedre samordning mellom vurderingene etter plan- og bygningsloven og akvakulturloven er viktig for å skape forutsigbarhet for kommunen og næringsaktørene. Det er også viktig for å unngå unødvendig saksgang, dobbeltbehandling av like eller tilsvarende vurderinger, og inkonsekvent vekting av de samme naturfaglige forholdene. Et klarere skille mellom vurderinger som hører under plan- og bygningsloven og under akvakulturloven vil også føre til større grad av spesialisering innen akvakultur for de etatene som foretar vurderingene.

Det bør imidlertid bli en bedre samordning mellom vurderingene som foretas i kommuneplanens arealdel og vurderingen som hører under akvakulturloven.

- Overordna avklaringer i etter Pbl
- Meir detaljerte – etter akvakulturloven og lokalitetsklarering
- *Usikker på om alle aktører forstår det same her!*

9.3 Regjeringen vil

9.3 REGJERINGEN VIL

- sørge for en bedre samordning mellom vurderingene etter plan- og bygningsloven og akvakulturloven
 - vurdere om dagens lokalitetsstruktur kan endres for å redusere smittepresset mellom lokalitetene
-
- Mange gode intensjonar
 - Kunne Regionen vore eit modellområde????

En omorganisering av lokalitetene er en annen fremgangsmåte for å optimalisere lokalitetsstrukturen innenfor plan- og bygningslovens område som regjeringen ønsker å vurdere nærmere. Hvordan lokalitetene i et produksjonsområde kan sees i sammenheng og optimaliseres var tema i rapporten «Endret lokalitetsstruktur i produksjonsområde 3», et samarbeid mellom Havforskningsinstituttet og Veterinærinstituttet, publisert 8. mai 2020. Formålet med rapporten var å analysere effekten av alternative lokalitetsstrukturer på spredning av lakselus, ILA og PD mellom lokalitetene i produksjonsområde 3. I rapporten ble det brukt biofysisk modellering og nettverksanalyse. Analysene viser at det vil redusere smittepresset dersom man fjerner enkelte lokaliteter og flytter tilsvarende biomasse til de resterende lokalitetene. Ut ifra analysene vil det mest effektive være en strategisk flytting fra de «verste» til de beste lokalitetene. Da får man større avstand mellom lokalitetene, og dermed mindre smitte.

Må sjå desse 3 i samanheng

Nærings- og fiskeridepartementet

Et hav av muligheter

– regjeringens havbruksstrategi

Klima- og miljødepartementet

Handlingsplan

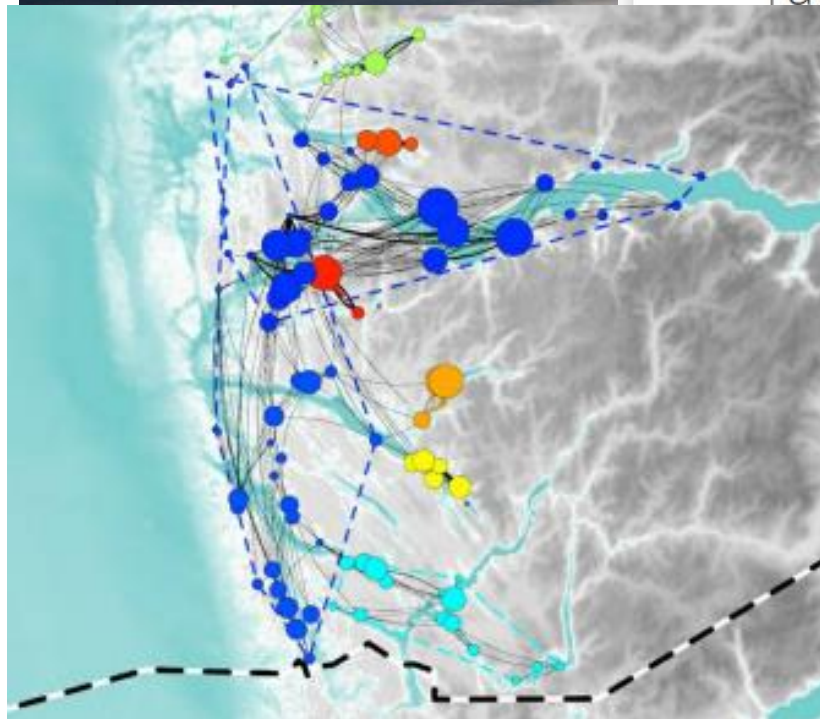
Handlingsplan for ville bestandar
av atlantisk laks

RAPPORT

HAVBRUK:

NYE VIRKEMIDLER FOR VERN AV MILJØ, BEDRE
FISKEVELFERD OG ØKT VERDISKAPING

MENON-PUBLIKASJON NR. 79/2021

Av Oddbjørn M. Grønvik og Leo A. Grünfeld

NORDHORDLAND

Oppsummert

- Dei fleste ser behovet for å gjere endringar i lokalitet og også drift

Vanskar

- Oppsplitta forvaltning – heilskapen?
- «Allmenningens tragedie» – dei som gjer investeringa ikkje bare dei som får gevinsten
- Endringar i areal/lokalitet – usikkerheit – for dei som skal flytte

[Kampen om sjøareala - nasjonal plankonferanse \(mrfylke.no\)](https://mrfylke.no) (52.30)